2021_10_607_622

സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2021_10_607_622

സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ

[2021] 10 എസ്.സി.ആർ 607

രാജേന്ദ്ര ബജോറിയയും മറ്റുള്ളവരും

v.

ഹേമന്ത് കുമാർ ജലനും മറ്റുള്ളവരും

(2021 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 5819-5822)

2021 സെപ്റ്റംബർ 21

[ജസ്റ്റിസ് എൽ നാഗേശ്വര റാവുവും ജസ്റ്റിസ് ബി.ആർ ഗവായിയും]

സിവിൽ നടപടി നിയമസംഹിത , 1908 – ഉത്തരവ് VII, ചട്ടം 11 – അന്യായം തള്ളിക്കളയൽ - 1943 ഡിസംബർ 6-ലെ പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടി പ്രകാരം ഒരു പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനം രൂപീകരിച്ചു - യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളാരും ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല - അന്യായക്കാരും എതിർകക്ഷികളും യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളുടെ നിയമപരമായ അവകാശികളാണ് - പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിലെ മൂന്ന് യഥാർത്ഥ പങ്കാളികൾ മരിച്ചെങ്കിലും, എതിർകക്ഷികൾ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ബിസിനസ്സ് തുടർന്നു കൊണ്ടുപോവുകയാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട് ഹർജിക്കാർ ഒരു കേസ് ഫയൽ ചെയ്തു - പ്രതികൾ തങ്ങളെ (അന്യായക്കാരെ) ഒഴിവാക്കി പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നും അവർ വാദിച്ചു - അതിനാൽ, തങ്ങൾ, എതിർകക്ഷികളോടൊപ്പം, സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തികൾക്കും സ്വത്തുക്കൾക്കും അവകാശികളാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവകാശസ്ഥാപന വിധി ആവശ്യപ്പെട്ടതിനോടൊപ്പം സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാനും അന്യായക്കാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു - പ്രതികൾ, അന്യായം തള്ളിക്കളയാനുള്ള അപേക്ഷയടക്കം പല അപേക്ഷകളും ഫയൽ ചെയ്തു - ഹൈക്കോടതിയിലെ സിംഗിൾ ജഡ്ജി ഈ അപേക്ഷകൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞെങ്കിലും, ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഹർജി തള്ളിക്കളയാനുള്ള

2021_10_607_622 **സുപ്രീം കോടതി റിപ്പോർട്ടുകൾ**

അപേക്ഷ അനുവദിച്ചു - യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളിൽ ചിലരുടെ നിയമപരമായ അവകാശികൾ എന്ന നിലയിൽ അന്യായക്കാർക്ക് പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തികളെയും സ്വത്തുക്കളെയും സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു അവകാശവാദവും ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിധിച്ചു - ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തികളുടെയും സ്വത്തുക്കളുടെയും സംയുക്ത ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന അവരുടെ ആവശ്യം നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല - കൂടാതെ, സ്ഥാപനത്തിലെ പങ്കാളികൾക്ക് മാത്രമേ സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയൂ എന്നത് സ്ഥാപിത നിയമമാണ് - അന്യായക്കാർ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിലെ പങ്കാളികളല്ലെന്ന് സമ്മതിക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണ് - അപ്പീലിൽ, വിധിച്ചു : കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: ഒരു സിവിൽ നടപടി അവസാനിപ്പിക്കാൻ കോടതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരം കടുപ്പമേറിയ ഒന്നാണ്, സിവിൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ ഉത്തരവ് VII ചട്ടം 11-ൽ പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ കർശനമായി പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട് - എന്നിരുന്നാലും, സി.പി.സിയിലെ ഉത്തരവ് VII, ചട്ടം 11 പ്രകാരം, ഹർജിയിലെ വാദങ്ങൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട്, ആശ്രയിക്കുന്ന രേഖകളുമായി ചേർത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ, ഹർജി വ്യവഹാരകാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നും, അല്ലെങ്കിൽ കേസ് ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം തടസ്സപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നും നിർണ്ണയിക്കേണ്ട കടമ കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ് - സിവിൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ ഉത്തരവ് VII ചട്ടം 11-ന്റെ അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യം, ഒരു അന്യായം വ്യവഹാര കാരണം വ്യക്തമാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നടപടികൾ അനാവശ്യമായി നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അന്യായക്കാരനെ കോടതി അനുവദിക്കരുത് എന്നതാണ്. ഈ കേസിൽ, ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ ശരിയാണ്. ഇന്ത്യൻ പങ്കാളിത്ത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളും പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടിയിലെ വകുപ്പുകളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരം അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല.

അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു: 1. വസ്തുതകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അന്യായത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരം അന്യായക്കാരന് അനുവദിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പരിഹാരവും നിയമപ്രകാരം ഹർജിക്കാരന് നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കോടതിക്ക് ബോധ്യമായാൽ, അത്തരമൊരു കേസ് തുടരാനും വിചാരണയ്ക്ക് പോകാനും അനുവദിക്കണമോ എന്ന ചോദ്യം അവിടെ ഉയരുന്നു.

2. അതിനാൽ, അന്യായക്കാർ അന്യായത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരങ്ങൾ അനുവദിക്കാൻ കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്നതാണ് ഇവിടെ പരിഗണിക്കേണ്ട ചോദ്യം. ഈ വിഷയം, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളും പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടിയിലെ വകുപ്പുകളും ചേർത്ത് വായിച്ച്, ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരങ്ങൾ നൽകാൻ കഴിയുമോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് വിശദമായി പരിഗണിച്ചതിനാൽ, ഈ കോടതി ആ പരിശോധനയ്ക്ക് മുതിരുന്നില്ല. ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകളോട് ഈ കോടതിക്ക് പൂർണ്ണമായ യോജിപ്പുണ്ട്.

3. ദഹിബെൻ v. അരവിന്ദ്ഭായ് കല്യാൺജി ഭാനുസാലി (ഗുജ്റ) യുടെ നിയമപരമായ അവകാശികളും മറ്റുള്ളവരും എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്: ഒരു സിവിൽ നടപടി അവസാനിപ്പിക്കാൻ കോടതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരം കടുപ്പമേറിയ ഒന്നാണ്, കൂടാതെ സിവിൽ നടപടിക്രമ നിയമത്തിലെ ഉത്തരവ് VII ചട്ടം 11-ൽ പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ കർശനമായി പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ, സിപിസി-യിലെ ഉത്തരവ് VII നിയമം 11 പ്രകാരം, കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച ഹർജിയിലെ കാര്യങ്ങൾ, അതിനായി ആശ്രയിച്ച രേഖകളുമായി ചേർത്തു വായിച്ച്, ഹർജിയിൽ നിയമപരമായ കാരണമുണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം കേസ് തടഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കേണ്ട കടമ കോടതിയുടെതാണ്. ഒരു ഹർജി കേസിന് വകയില്ലെങ്കിൽ, നടപടികൾ അനാവശ്യമായി നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അന്യായക്കാരനെ കോടതി അനുവദിക്കരുത് എന്നതാണ് സി.പി.സി-യിലെ ഉത്തരവ് VII ചട്ടം 11-ന്റെ അന്തർലീനമായ ലക്ഷ്യം

എന്നും ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ, കൂടുതൽ കോടതി സമയം പാഴാകാതിരിക്കാൻ ഈ കപട വ്യവഹാരം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നും വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹർജിയിലെ വാദങ്ങൾ, അതിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരങ്ങൾ, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടിയിലെ വകുപ്പുകൾ എന്നിവ വിശദമായി പരിശോധിച്ച ശേഷം, ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരങ്ങൾ അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തിയ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളോട് ഈ കോടതിക്ക് യോജിപ്പുണ്ട്.

ദഹിബെൻ v. നിയമാനുസൃത പ്രതിനിധികൾ വഴി മരണപ്പെട്ട അരവിന്ദഭൈ കല്യാൺജി ഭാനുശാലിയും (ഗുജ്റ) മറ്റുള്ളവരും **(2020) 7 എസ്.സി.സി 366;** *ടി അരിവന്ദാണ്ടം v. ടി.വി സത്യാഗോപാലും മറ്റൊരാളും* **(1977) 4 എസ്.സി.സി 467: [1978] 1 എസ്.സി.ആർ 742;** *പേർലൈറ്റ് ലൈനേഴ്സ് (പി) ലിമിറ്റഡ് v. മനോരമ സിർസി (2004) 3 എസ്.സി.സി 172:* **[2004] 1 എസ്.സി.ആർ 266 – ആശ്രയിച്ചു.**

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[1978] 1 എസ്.സി.ആർ 742 ആശ്രയിച്ചു ഖണ്ഡിക 8

[2004] 1 എസ്.സി.ആർ 266 ആശ്രയിച്ചു ഖണ്ഡിക 8

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2021 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 5819-5822.

2017 ലെ എ.പി.ഒ നമ്പർ 491, 520 ലെ കൊൽക്കത്ത ഹൈക്കോടതിയുടെ 2018 സെപ്റ്റംബർ 14-ലെ വിധിയിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും, അതുപോലെ, 2017-ലെ എ.പി.ഒ നമ്പർ 520 ലെ 2018 ലെ ആർ.വി.ഡബ്ല്യു.ഒ നമ്പർ 29 ലെയും, 2017 ലെ എ.പി.ഒ നമ്പർ 491 ലെ 2018 ലെ ആർ.വി.ഡബ്ല്യു.ഒ നമ്പർ 30 ലെയും 05.10.2018 ലെ ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

സീനിയർ അഡ്വക്കേറ്റ് ഗോപാൽ ജെയിൻ, അഡ്വ. അമർ ദാവേ, അഡ്വ. ശ്രീമതി. നന്ദിനി ഗോർ, അഡ്വ. ശ്രീമതി. അദിതി ഭട്ട്, അഡ്വ. ശ്രീമതി. താഹിറ കരൺജ്വാല, അഡ്വ. അർജുൻ ശർമ്മ (അഡ്വക്കേറ്റുമാർ), മെസ്സേഴ്സ് കരൺജ്വാല & കമ്പനി എന്നിവർ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

സീനിയർ അഡ്വ. ഡോ. എ. എം. സിങ്വി, സീനിയർ അഡ്വ. കെ. വി. വിശ്വനാഥൻ, സീനിയർ അഡ്വ. ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണൻ, അഡ്വ. ഗൗതം നാരായൺ, അഡ്വ. അശോക് കുമാർ ജെയിൻ, അഡ്വ. പങ്കജ് ജെയിൻ, അഡ്വ. ശ്രീമതി. മീനാക്ഷി ജെയിൻ, അഡ്വ. ബിജോയ് കുമാർ ജെയിൻ, അഡ്വ. ശ്രീമതി. ശ്രീജത മജുംദാർ, മെസ്സേഴ്സ് ഖൈതാനും കമ്പനിയും എന്നിവർ എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് ബി.ആർ ഗവായ്.

1. അപ്പീൽ നൽകുവാൻ അനുമതി നൽകി.

2. കൊൽക്കത്ത ഹൈക്കോടതിയുടെ സിംഗിൾ ജഡ്ജി 2017 സെപ്റ്റംബർ 22-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത് എതിർകക്ഷികളായ പ്രതികൾ ഫയൽ ചെയ്ത 2017 ലെ എ.പി.ഒ നമ്പർ 491, 520 എന്നീ അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് 2018 സെപ്റ്റംബർ 14-ന് ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയെയും ഉത്തരവിനെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നവയാണ് ഈ അപ്പീലുകൾ. 2017 സെപ്റ്റംബർ 22-ലെ പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് വഴി, യഥാർത്ഥ പ്രതികൾ ഫയൽ ചെയ്ത 2017 ലെ ജി.എ നമ്പർ 1688, 1571 എന്നീ അപേക്ഷകൾ സിംഗിൾ ജഡ്ജി തള്ളിയിരുന്നു. കേസ് തള്ളിക്കളയുന്നതിനും, അല്ലെങ്കിൽ അന്യായം തള്ളിക്കളയുന്നതിനും, നിലവിലെ 2017 ലെ സി.എസ് നമ്പർ 79 എന്ന കേസിൽ ലെറ്റേഴ്സ്

പേറ്റന്റിലെ ഖണ്ഡം 12 പ്രകാരം നൽകിയ അനുമതി റദ്ദാക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയായിരുന്നു ഈ അപേക്ഷകൾ.

3. 'സൂരജ്മുൾ നാഗർമുൾ' (ഇനിമുതൽ 'പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനം' എന്ന് അറിയപ്പെടും) എന്ന പേരിൽ ഒരു പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനം 1943 ഡിസംബർ 6-ലെ പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടി പ്രകാരം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. ബൈജ്നാഥ് ജലാൻ, മോഹൻലാൽ ജലാൻ, ബാബുലാൽ ജലാൻ, സേവ്ഭഗവാൻ ജലാൻ, കേശബ്ദേവ് ജലാൻ, നന്ദകിഷോർ ജലാൻ, ദേവകിനന്ദൻ ജലാൻ, ചിരഞ്ജിലാൽ ബജോറിയ, കിഷോരിലാൽ ജലാൻ എന്നിവരായിരുന്നു ഈ പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിലെ പങ്കാളികൾ. ഈ പങ്കാളികളാരും ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല എന്നത് തർക്കമില്ലാത്ത വസ്തുതയാണ്. അന്യായക്കാർ 1, 2, 3 എന്നിവർ 1981 ഡിസംബർ 31-ന് അന്തരിച്ച പരേതനായ ചിരഞ്ജിലാൽ ബജോറിയയുടെ മക്കളാണ്. അന്യായക്കാർ 4, 5 എന്നിവർ 1997 ജൂലൈ 12-ന് അന്തരിച്ച പരേതനായ ദേവകിനന്ദൻ ജലാന്റെ മക്കളാണ്. അന്യായക്കാരൻ 6, 1982 മെയ് 1-ന് അന്തരിച്ച പരേതനായ മോഹൻലാൽ ജലാന്റെ മകനാണ്. പ്രതികൾ പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിലെ മറ്റ് യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളുടെ നിയമപരമായ അവകാശികളാണ്.

4. അന്യായക്കാർ കൊൽക്കത്ത ഹൈക്കോടതിയിൽ 2017 ലെ സി.എസ് നമ്പർ 79 എന്ന സിവിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുകയും അതിൽ, മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, താഴെ പറയുന്ന പരിഹാരങ്ങൾ തേടുകയും ചെയ്തു:

(a) 1943 ഡിസംബർ 6-ലെ പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടി പ്രകാരം പുനഃസംഘടിപ്പിച്ച "സൂരജ്മുൾ നഗർമുൾ" എന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തികളിലും സ്വത്തുക്കളിലും, അതിന്റെ യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളുടെ അനന്തരാവകാശികൾ എന്ന നിലയിൽ, മുകളിൽ 3-ആം ഖണ്ഡികയിൽ

സൂചിപ്പിച്ച പ്രസ്തുത യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളുടെ ഓഹരിയിൽ അന്യായക്കാരും പ്രതികളും ചേർന്ന് അവകാശികളാണ് എന്ന അവകാശസ്ഥാപന വിധി.

(b) സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഭാഗൽപൂർ ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്, ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തെ ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികൾക്ക് മുന്നിലുള്ള എല്ലാ നടപടിക്രമങ്ങളിലും, അന്യായക്കാരും പ്രതികളും ചേർന്ന് സ്ഥാപനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ തന്മൂലം അവർക്ക് അവകാശമുണ്ട് എന്ന അവകാശസ്ഥാപന വിധി.

(c) ഒന്നാം പ്രതിയെയോ മറ്റ് പ്രതികളെയോ, സ്ഥാപനത്തിന്റെ അംഗീകൃത പ്രതിനിധിയായി സ്വയം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ അവകാശപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപനത്തിന്റെ എല്ലാ അധികാരങ്ങളുടെയും പണം, ആസ്തികൾ, സ്വത്തുക്കൾ എന്നിവയുടെ ചുമതല വഹിക്കുന്നവരായി ചിത്രീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ, സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഭഗൽപൂർ ഭൂമി ഏറ്റെടുക്കൽ നടപടികൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ആസ്തികളോടും സ്വത്തുക്കളോടും ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ഇടപാടുകളിലും കൈകാര്യങ്ങളിലും സ്ഥാപനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ, ഭഗൽപൂർ ഭൂമിക്കുള്ള നഷ്ടപരിഹാരം കണക്കിലെടുത്തോ അല്ലാതെയോ സ്ഥാപനത്തിന് വേണ്ടി പണം സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ തടഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള ശാശ്വത നിരോധന വിധി (സ്ഥിരം നിരോധനം).

(d) ഒന്നാം പ്രതിയോട്, സ്ഥാപനത്തിന്റെ എല്ലാ ആസ്തികളുടെയും സ്വത്തുക്കളുടെയും പൂർണ്ണ വിവരങ്ങൾ, സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ആസ്തികളോ സ്വത്തുക്കളോ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഏതൊരു കൈകാര്യം ചെയ്യലും ഇടപാടും ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ ഇടപാടുകളുടെയും പൂർണ്ണ വിവരങ്ങൾ, കൂടാതെ സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടുന്ന ആവശ്യത്തിനായി അതിന്റെ പൂർണ്ണ കണക്കുകൾ എന്നിവ വെളിപ്പെടുത്താൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന നിർബന്ധിത നിരോധനാജ്ഞ.

(e) സൂരജ്മുൾ നാഗർമുൾ എന്ന സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാനും, സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തികളും സ്വത്തുക്കളും കൈവശപ്പെടുത്താനും, സ്ഥാപനത്തിന് ലഭിക്കാനുള്ള എല്ലാ പണവും ശേഖരിക്കാനും, സ്ഥാപനത്തിന്റെ കടങ്ങൾ (എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) അടച്ചുതീർക്കാനും, ഏതെങ്കിലും പങ്കാളി നിക്ഷേപിച്ച മൂലധനം നൽകാനും, അതിനുശേഷം ശിഷ്ടം 1943 ഡിസംബർ 6-ലെ പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ച് ലാഭത്തിൽ അവകാശമുണ്ടായിരുന്ന ഓഹരിയിൽ യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളുടെ അവകാശികൾക്കിടയിൽ വിഭജിക്കാനും വേണ്ടിയുള്ള വിധി.

5. പ്രസ്തുത കേസിൽ, പ്രതികൾ 2017 ലെ ജി.എ നമ്പർ 1688, 1571 എന്നീ രണ്ട് അപേക്ഷകൾ ഫയൽ ചെയ്തു. ഈ അപേക്ഷകളിൽ, മറ്റ് ആവശ്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, കേസ് തള്ളിക്കളയണമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ, ഹർജി തള്ളിക്കളയണമെന്നും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അന്യായം വ്യവഹാരകാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്നതിനാലും, ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരം അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. കൂടാതെ, കേസ് കാലപരിധിക്ക് ശേഷമാണ് ഫയൽ ചെയ്തതെന്നും, അതിനാൽ ആ കാരണത്താലും ഹർജി തള്ളിക്കളയേണ്ടതാണെന്നും പ്രതികൾ വാദിച്ചു. 2017 സെപ്റ്റംബർ 22-ലെ വിധിയും ഉത്തരവും വഴി സിംഗിൾ ജഡ്ജി ഈ അപേക്ഷകൾ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. കാലഹരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാദം പരിഗണിച്ചപ്പോൾ, കാലപരിധിയുടെ വിഷയം വസ്തുതകളുടെയും നിയമത്തിന്റെയും ഒരു സമ്മിശ്ര ചോദ്യമാണ് എന്ന് കണ്ടെത്തിയ സിംഗിൾ ജഡ്ജി, ആ കാരണത്താലുള്ള പ്രതികളുടെ ആവശ്യം പരിഗണിച്ചില്ല. ഇതിൽ അതൃപ്തരായ യഥാർത്ഥ പ്രതികൾ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ 2017 ലെ എ.പി.ഒ നമ്പർ 491, 520 എന്നീ അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തു. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച്, 2018 സെപ്റ്റംബർ 14-ലെ അപവദിത വിധിയിലും ഉത്തരവിലും, ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരങ്ങൾ അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് കണ്ടെത്തുകയും, അതിനാൽ അപ്പീലുകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് 2017 ലെ സി.എസ് നമ്പർ 79 എന്ന അന്യായം

തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, സിവിൽ നടപടിനിയമസംഹിതയിലെ ഉത്തരവ് VII ചട്ടം 13 പ്രകാരം, ഹർജി തള്ളിക്കളഞ്ഞ ഉത്തരവ് അതേ കേസിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു പുതിയ ഹർജി ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് ഹർജിക്കാരെ തടയില്ല എന്നും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചു. ഇതിൽ അതൃപ്തരായി ഇപ്പോൾ ഈ അപ്പീലുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

6. അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ഗോപാൽ ജെയിൻ പറഞ്ഞ വാദങ്ങളും, ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ഡോ. എ.എം. സിങ്‌വി പറഞ്ഞ വാദങ്ങളും, അതുപോലെ 2, 3, 7 മുതൽ 9, 11, 12, 16 മുതൽ 21 വരെയുള്ള എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന കൗൺസൽമാരായ ശ്രീ കെ.വി. വിശ്വനാഥൻ, ശ്രീ ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണൻ എന്നിവരുടെ വാദങ്ങളും ഞങ്ങൾ കേട്ടു.

7. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ഗോപാൽ ജെയിൻ, കൊൽക്കത്ത ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് അപ്പീലുകൾ അനുവദിക്കുകയും, സിംഗിൾ ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച ന്യായീകരിക്കപ്പെട്ട വിധി തിരുത്തുകയും ചെയ്തതിൽ ഗുരുതരമായ പിഴവ് വരുത്തിയതായി വാദിച്ചു. ഹർജിയിലെ വാദങ്ങൾ വായിച്ച ശേഷം, ഹർജി കേസിന് വകയുണ്ടെന്ന് സിംഗിൾ ജഡ്ജി ശരിയായി നിഗമനത്തിലെത്തിയെന്നും, അതിനാൽ സി.പി.സി-യിലെ ഉത്തരവ് VII ചട്ടം 11 പ്രകാരം അത് തള്ളിക്കളയാൻ കഴിയില്ലെന്നും ശ്രീ ജെയിൻ സമർപ്പിച്ചു. ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട വിധിയിലും ഉത്തരവിലും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച്, ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരം അനുവദിക്കാൻ കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ ഒരു ചെറിയ വിചാരണ ഏതാണ്ട് നടത്തുകയുണ്ടായെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. സി.പി.സി-യിലെ ഉത്തരവ് VII ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള പരിശോധന അനുവദനീയമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. *ദഹിബെൻ v. (മരണപ്പെട്ട) അരവിന്ദ്ഭായ് കല്യാൺജി ഭാനുസാലി (ഗജ്ര)* യുടെ *നിയമപരമായ അവകാശികളും മറ്റുള്ളവരും* എന്ന

കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു സിവിൽ നടപടി അവസാനിപ്പിക്കാൻ കോടതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരം കടുപ്പമേറിയ ഒന്നാണെന്നും, അത് പതിവായി പ്രയോഗിക്കാനാകില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. കേസിന് വകയുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടെത്താൻ, ഹർജിയിലെ വാദങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി വായിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നും, ഭാഗികമായി വായിക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നും അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. അതിനാൽ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട വിധിയും ഉത്തരവും നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്നും അത് റദ്ദാക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും ശ്രീ ജെയിൻ വാദിച്ചു.

8. ഒന്നാം പ്രതിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ഡോ. സിങ്‌വി വാദിച്ചത്, അന്യായത്തിലെ വാദങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ പങ്കാളിത്ത നിയമത്തിലെ, 1932-ലെ (ഇനി മുതൽ "പ്രസ്തുത നിയമം") 40, 42, 43, 44, 48 എന്നീ വകുപ്പുകളുമായി, 1943 ഡിസംബർ 6-ലെ പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടിയിലെ വകുപ്പുകളുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് വായിച്ചാൽ, അന്യായത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട ഒന്നും തന്നെ അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ബോധ്യമാകും എന്നാണ്. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 40 അനുസരിച്ച്, എല്ലാ പങ്കാളികളുടെയും സമ്മതത്തോടെ അല്ലെങ്കിൽ പങ്കാളികൾ തമ്മിലുള്ള കരാർ അനുസരിച്ച് മാത്രമേ ഒരു സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാൻ കഴിയൂ എന്ന് അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 42 പ്രകാരം, ഒരു പങ്കാളിയുടെ മരണശേഷം സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാൻ കഴിയുമെങ്കിലും, അത് പങ്കാളികൾ തമ്മിലുള്ള കരാറിന് വിധേയമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. 1943 ഡിസംബർ 6-ലെ പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടിയിലെ ഖണ്ഡം 4 പരിശോധിച്ചാൽ, ഏതെങ്കിലും പങ്കാളിയുടെ മരണശേഷം പങ്കാളിത്തം തനിയെ പിരിച്ചുവിടുകയില്ല എന്ന് അതിൽ പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണാം. അതിനാൽ, ഈ വിഷയത്തിൽ ഹർജിക്കാർ സമർപ്പിച്ച വാദം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതാണ്. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 44 അനുസരിച്ച്, പങ്കാളികൾ നേരിട്ട് ഫയൽ ചെയ്യുന്ന കേസിൽ മാത്രമേ അതിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാൻ

ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയൂ എന്നും അദ്ദേഹം സമർപ്പിച്ചു. അന്യായക്കാർ പങ്കാളികളല്ലെന്ന് സമ്മതിക്കപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നും, അതിനാൽ അവരുടെ പേരിൽ ഫയൽ ചെയ്ത കേസ് നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. അന്യായത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരങ്ങൾ അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ, അന്യായം തള്ളിക്കളയുക എന്ന ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗം മാത്രമേ കോടതിക്ക് മുന്നിലുള്ളൂ എന്ന വാദത്തിന് പിൻബലമായി, ടി. അരവിന്ദാനന്ദം v. ടി.വി. സത്യപാൽ & അനിയൻ, പേളൈറ്റ് ലൈനേഴ്സ് (പി) ലിമിറ്റഡ് v. മനോരമ സിർസി എന്നീ കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധികളെ മുതിർന്ന കൗൺസൽ ആശ്രയിച്ചു.

9. 2, 3, 7 മുതൽ 9, 11, 12, 16 മുതൽ 21 വരെയുള്ള എതിർകക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകരായ ശ്രീ വിശ്വനാഥനും, ശ്രീ ഗോപാൽ ശങ്കരനാരായണനും സമാനമായ വാദങ്ങളാണ് ഉന്നയിച്ചത്.

10. പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ 40, 42, 43, 44 വകുപ്പുകൾ ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്:

"**40. കരാർ പ്രകാരമുള്ള പിരിച്ചുവിടൽ.**—എല്ലാ പങ്കാളികളുടെയും സമ്മതത്തോടെയോ അല്ലെങ്കിൽ പങ്കാളികൾ തമ്മിലുള്ള കരാർ അനുസരിച്ചോ ഒരു സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാവുന്നതാണ്.

41. .....

42. ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴുള്ള പിരിച്ചുവിടൽ –

പങ്കാളികൾ തമ്മിലുള്ള കരാറിന് വിധേയമായി, ഒരു സ്ഥാപനം താഴെ പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ പിരിച്ചുവിടാവുന്നതാണ് –

(a) ഒരു നിശ്ചിത കാലയളവിനായി രൂപീകരിച്ചതാണെങ്കിൽ, ആ കാലാവധി തീരുമ്പോൾ;

(b) ഒന്നോ അതിലധികമോ സംരംഭങ്ങളോ കാര്യങ്ങളോ നടപ്പിലാക്കാൻ രൂപീകരിച്ചതാണെങ്കിൽ, അവയുടെ പൂർത്തീകരണത്തോടെ;

(c) ഒരു പങ്കാളിയുടെ മരണം മുഖേന;

(d) ഒരു പങ്കാളിയെ പാപ്പരായി പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ."

43. ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ള പങ്കാളിത്തം നോട്ടീസ് വഴി പിരിച്ചുവിടൽ.— ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ള പങ്കാളിത്തം ആണെങ്കിൽ, സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാനുള്ള തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രേഖാമൂലം മറ്റ് എല്ലാ പങ്കാളികളെയും അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഏത് പങ്കാളിക്കും സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാവുന്നതാണ്.

(2) നോട്ടീസിൽ പിരിച്ചുവിടലിന്റെ തീയതിയായി എടുത്തുപറയുന്ന ദിവസം മുതലോ, അങ്ങനെ ഒരു തീയതി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നോട്ടീസ് കൈമാറിയ തീയതി മുതലോ സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിട്ടതായി കണക്കാക്കും.

44. കോടതി മുഖേനയുള്ള പിരിച്ചുവിടൽ. — ഒരു പങ്കാളിയുടെ ഹർജിയിന്മേൽ, താഴെ പറയുന്ന ഏതെങ്കിലും കാരണങ്ങളാൽ കോടതിക്ക് ഒരു സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാവുന്നതാണ്, അതായത്:—

(a) ഒരു പങ്കാളിക്ക് ബുദ്ധിക്ക് സ്ഥിരതയില്ലാതാവുകയാണെങ്കിൽ, ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ബുദ്ധിക്ക് സ്ഥിരതയില്ലാത്ത പങ്കാളിയുടെ അടുത്ത സുഹൃത്തിനോ മറ്റ് ഏതൊരു പങ്കാളിക്കോ ഹർജി നൽകാവുന്നതാണ്;

(b) വ്യവഹാരപ്പെടുന്ന പങ്കാളിയൊഴികെ മറ്റൊരു പങ്കാളിക്ക്, ഒരു പങ്കാളി എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ കടമകൾ നിർവഹിക്കാൻ സ്ഥിരമായി കഴിവില്ലാതെയാവുകയാണെങ്കിൽ;

(c) വ്യവഹാരപ്പെടുന്ന പങ്കാളിയൊഴികെ മറ്റൊരു പങ്കാളി, ബിസിനസ് നടത്തുന്നതിനെ ദോഷകരമായി ബാധിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള നടപടികൾക്ക് കുറ്റക്കാരനാണെങ്കിൽ, ബിസിനസ്സിന്റെ സ്വഭാവം പരിഗണിച്ച് ഇത് നിശ്ചയിക്കാം;

(d) വ്യവഹാരപ്പെടുന്ന പങ്കാളിയൊഴികെ മറ്റൊരു പങ്കാളി, സ്ഥാപനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതുമായോ അല്ലെങ്കിൽ ബിസിനസ് നടത്തുന്നതുമായോ ബന്ധപ്പെട്ട കരാറുകൾ മനഃപൂർവ്വമോ സ്ഥിരമായോ ലംഘിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ബിസിനസ്സുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ മറ്റേ പങ്കാളിയുമായി ചേർന്ന് പങ്കാളിത്തത്തിൽ ബിസിനസ് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ ന്യായമായ രീതിയിൽ പ്രായോഗികമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ പെരുമാറുകയാണെങ്കിൽ;

(e) വ്യവഹാരപ്പെടുന്ന പങ്കാളിയൊഴികെ മറ്റൊരു പങ്കാളി, സ്ഥാപനത്തിലെ തന്റെ താൽപ്പര്യം പൂർണ്ണമായി ഒരു മൂന്നാം കക്ഷിക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ സിവിൽ നടപടിച്ചട്ടം 1908 (1908 ലെ 5)-ന്റെ ഒന്നാം ഷെഡ്യൂളിലെ XXI-ാം ഉത്തരവിലെ 49-ാം ചട്ടം അനുസരിച്ച് തന്റെ ഓഹരിക്ക് ബാദ്ധ്യത വരുത്താൻ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ ആ പങ്കാളി നൽകാനുള്ള ഭ്രനികൃതി കുടിശ്ശികയോ ഭ്രനികൃതി കുടിശ്ശികയായി ഈടാക്കാവുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും തുകകളോ ഈടാക്കുന്നതിനായി അത് വിൽക്കാൻ അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ;

(f) സ്ഥാപനത്തിന്റെ ബിസിനസ് നഷ്ടത്തിലല്ലാതെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയില്ലെങ്കിൽ; അല്ലെങ്കിൽ

(g) സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടുന്നത് നീതിയുക്തവും ന്യായവുമാണ് എന്ന് തോന്നുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും കാരണങ്ങളാൽ.

11. 1943 ഡിസംബർ 6-ലെ പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടിയിലെ 4, 6, 7 എന്നീ ഖണ്ഡങ്ങളും ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്:-

4. ഏതെങ്കിലും ഒരു പങ്കാളി മരിച്ചാൽ പങ്കാളിത്തം തനിയെ പിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതല്ല, എന്നാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പങ്കാളികൾക്ക് മരിച്ചയാളുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധിയെ പരസ്പര സമ്മതത്തോടെ പങ്കാളിത്തത്തിലേക്ക് പ്രവേശിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

5. .....

6. പങ്കാളിത്തം നിലനിൽക്കെ ഏതെങ്കിലും പങ്കാളിയുടെ മരണമോ വിരമിക്കലോ ഉണ്ടായാൽ, പങ്കാളിത്തം ആ മരണമോ വിരമിക്കലോ സംഭവിച്ച വർഷത്തിലെ അക്കൗണ്ടിംഗ് കാലയളവിന്റെ അവസാനം വരെ മാത്രമേ നിലനിൽക്കുന്നതായി കണക്കാക്കുകയുള്ളൂ. മരിച്ച പങ്കാളിയുടെ സ്വത്തിനോ വിരമിക്കുന്ന പങ്കാളിക്കോ പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ എല്ലാ ലാഭങ്ങളും നഷ്ടങ്ങളും അക്കൗണ്ടിംഗ് കാലയളവിന്റെ അവസാനം വരെ സ്വീകരിക്കാൻ അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതും അതിന് ഉത്തരവാദിയായിരിക്കുന്നതുമാണ്."

7. ഈ ഉടമ്പടി ഇതിലൂടെ വീണ്ടും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത്, ഇവിടെയുള്ള കക്ഷികൾ പരസ്പരം കരാർ ചെയ്യുകയും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്, 1938 സെപ്റ്റംബർ 1-ലെ പ്രസ്തുത ഉടമ്പടിയിൽ മുൻപ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതോ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതോ ആയ വ്യവസ്ഥകൾക്കും നിബന്ധനകൾക്കും അനുസൃതമായി, പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകൾ നിലവിൽ പ്രാബല്യത്തിൽ ഉള്ളതും പുതിയ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് ബാധകമായതുമാണെങ്കിൽ, പിരിച്ചുവിടുന്നതുവരെ അവർ ആ ബിസിനസ് പങ്കാളിത്തത്തിൽ നടത്തുമെന്നാണ്. പ്രസ്തുത പങ്കാളിത്തവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏതൊരു തർക്കവും ഇന്ത്യൻ ആർബിട്രേഷൻ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ച് മദ്ധ്യസ്ഥത മുഖേന പരിഹരിക്കുന്നതാണ്, അതിനായി തർക്കത്തിലുള്ള ഓരോ കക്ഷിക്കും ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെ

നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഈ കക്ഷികളിൽ ആർക്കും ഒരു കോടതിയിലും പങ്കാളിത്തം പിരിച്ചുവിടുന്നതിനോ അല്ലെങ്കിൽ പങ്കാളിത്തത്തിന്മേലോ അതിന്റെ ആസ്തികളുടെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തിന്മേലോ ഒരു റിസീവറെ നിയമിക്കുന്നതിനോ വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കാൻ ഒരുകാലത്തും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല."

12. അന്യായം പരിശോധിക്കുന്നതിലൂടെ, അന്യായക്കാരുടെ വാദം ഇതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം: പരാതിക്കാർക്ക് അവകാശമുള്ള സ്ഥാപനത്തിലെ മൂന്ന് യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളുടെ മരണം സംഭവിച്ചിട്ടും, പ്രതികൾ പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിന്റെ ബിസിനസ് തുടർന്നു നടത്തുകയാണ്. പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തിന്റെ കണക്കുകൾ അന്തിമമാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും ലാഭവിഹിതം തങ്ങൾക്ക് നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നു. പരാതിക്കാരെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് പ്രതികൾ പങ്കാളിത്ത സ്ഥാപനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഫണ്ടുകൾ വകമാറ്റി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പരാതിക്കാർ ആരോപിക്കുന്നു. 1943 ഡിസംബർ 6-ലെ പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടി പ്രകാരം പുനഃസംഘടിപ്പിച്ച സ്ഥാപനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളുടെ നിയമപരമായ അവകാശികൾ എന്ന നിലയിൽ തങ്ങൾക്കും പ്രതികൾക്കുമൊപ്പം സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തികൾക്കും സ്വത്തുക്കൾക്കും അവകാശമുണ്ടെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നു.

13. അന്യായത്തിൽ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ ഒരു വ്യവഹാരകാരണം നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയൂ എന്ന് അന്യായക്കാർക്ക് വേണ്ടി വാദിക്കുന്നത് ശരിയാണ്, എന്നതിൽ സംശയമില്ല. അത് കണ്ടെത്തുന്നതിനായി ഹർജിയിലെ മുഴുവൻ വാദങ്ങളും അതിന്റെ പ്രാഥമിക രൂപത്തിൽ വായിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നതും ഒരുപോലെ സത്യമാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ, പ്രതികൾ ഉന്നയിക്കുന്ന പ്രതിരോധം പരിഗണിക്കാൻ കഴിയില്ല.

14. ***ടി. അരിവന്ദന്ദം v. ടി.വി. സത്യപാലും മറ്റൊരാളും*** എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ പ്രയോജനകരമായേക്കാം:

"5. ഹർജിക്കാരൻ ആവർത്തിച്ച്, പശ്ചാത്താപമില്ലാതെ ഗുരുതരമായ കോടതിയലക്ഷ്യത്തെ ഞങ്ങൾ ശക്തമായി അപലപിക്കുന്നു. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതകളിൽ നിന്ന്, ബാംഗ്ലൂരിലെ ഒന്നാം മുൻസിഫ് കോടതിയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഈ കേസ്, ഹർജികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിലെ നിയമത്തിന്റെ ഔദാര്യത്തിന്റെ ദയയുടെ നഗ്നമായ ദുരുപയോഗമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. **അന്യായം അർത്ഥവത്തായി — കേവലം ഔപചാരികമായല്ല — വായിക്കുമ്പോൾ, വ്യക്തമായ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് പ്രകടമായി ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതും അർത്ഥശൂന്യവുമാണെങ്കിൽ, അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ പാലിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം സിവിൽ നടപടിക്രമ ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് 7, ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിക്കണം. ബുദ്ധിപരമായ എഴുത്ത് വഴി ഒരു വ്യവഹാരകാരണം ഉണ്ടെന്ന മിഥ്യാധാരണ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, സിപിസിയിലെ ഉത്തരവ് 10 പ്രകാരം കക്ഷിയെ വിശദമായി ചോദ്യം ചെയ്ത് ആദ്യ വാദം കേൾക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ അത് ഇല്ലാതാക്കണം.** ഉത്തരവാദിത്തമില്ലാത്ത കേസുകൾക്ക് ഉത്തരം നൽകേണ്ടത് കർമ്മനിരതനായ ഒരു ജഡ്ജിയാണ്. വ്യാജമായ വ്യവഹാരങ്ങൾ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ തന്നെ അവസാനിപ്പിക്കാൻ, വിചാരണക്കോടതികൾ ആദ്യ വാദം കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ കക്ഷിയെ നിർബന്ധമായി പരിശോധിക്കണം. ഇത്തരം ആളുകളെ നേരിടാൻ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമവും (സി.ആർ. XI) ശക്തമാണ്, അത് അവർക്കെതിരെ പ്രയോഗിക്കപ്പെടണം. ഈ കേസിൽ, മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ കൊലപാതകത്തെക്കുറിച്ച് ജോർജ്ജ് ബെർണാഡ് ഷാ നടത്തിയ നിരീക്ഷണം ആ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജിക്ക് സ്വന്തം അനുഭവത്തിലൂടെ മനസ്സിലായി:

"അമിതമായി നല്ലവനായിരിക്കുന്നത് അപകടകരമാണ്."

[ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു]

15. അങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, അന്യായത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഔപചാരികമായി മാത്രമല്ല അർത്ഥപൂർണ്ണമായും വായിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സമർത്ഥമായ കരട് തയ്യാറാക്കൽ വഴി ഒരു വ്യവഹാരകാരണം ഉണ്ടെന്ന മിഥ്യാധാരണ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും, എന്നാൽ അത് അർത്ഥപൂർണ്ണമായി വായിച്ചാൽ, വ്യക്തമായ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലാത്തതിനാൽ, ആ വാദങ്ങൾ പ്രകടമായി ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതും അർത്ഥശൂന്യവുമാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്താൽ, കോടതി സിവിൽ നടപടിക്രമ ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് VII, ചട്ടം 11 പ്രകാരമുള്ള അധികാരം വിനിയോഗിക്കണം. അത്തരം കേസ് ആദ്യ വാദം കേൾക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ ഇല്ലാതാക്കണം എന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

16. ***പേൾലൈറ്റ് ലൈനേഴ്സ് (പി) ലിമിറ്റഡ് (മേൽപരാമർശം)*** കേസിൽ ഈ കോടതി നടത്തിയ താഴെ പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങളും ഉചിതമാണ്:

“10. നിലവിലുള്ള വസ്തുതകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അത്തരം ആശ്വാസങ്ങൾ പരാതിക്കാരിക്ക് അനുവദിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന ചോദ്യം ഉയരുന്നു. സേവന കരാറിൽ ഇതിന് വിപരീതമായി ഒരു വ്യവസ്ഥയില്ലെങ്കിൽ, ഒരു സ്ഥലംമാറ്റ ഉത്തരവ് സേവനത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക ഭാഗമാണ്. കൂടാതെ, പരാതിക്കാരി സ്ഥലംമാറ്റ ഉത്തരവ് പാലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് ആത്യന്തികമായി സേവനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാം. അതിനാൽ, സ്ഥലംമാറ്റ ഉത്തരവ് നിയമവിരുദ്ധവും അസാധുവാണെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്, പ്രതിയായ കമ്പനിയുടെ മാനേജ്മെന്റിലെ മേലുദ്യോഗസ്ഥരുടെ ഉത്തരവുകൾ അനുസരിക്കുന്നില്ലെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന അന്യായക്കാരനെ പ്രതിയുടെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. അത്തരമൊരു ആശ്വാസം അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അടുത്ത ആശ്വാസം, താൻ

പ്രതി കമ്പനിയുടെ സേവനത്തിൽ തുടരുന്നു എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാനാണ്. അത്തരമൊരു പ്രഖ്യാപനം വീണ്ടും വ്യക്തിപരമായ സേവന കരാർ നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്, ഇത് നിയമപരമായി തടസ്സപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. അന്യായക്കാരൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന മൂന്നാമത്തെ പരിഹാരം, തനിക്കെതിരെ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിൽ നിന്ന് പ്രതിയെ സ്ഥിരമായി തടയുന്നതിനുള്ള സ്ഥിര നിരോധനാജ്ഞയാണ്. മാനേജ്മെന്റിന് അതിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരാതിക്കാരി പാലിക്കുന്നില്ലെന്ന് തോന്നിയാൽ, അവർക്കെതിരെ അന്വേഷണം നടത്താൻ തീരുമാനിക്കാൻ അതിന് അവകാശമുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ അതിന്റെ വിവേചനാധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് മാനേജ്മെന്റിനെ തടയാൻ കഴിയില്ല. ആത്യന്തികമായി, ഈ പരിഹാരം അനുവദിച്ചാൽ, അത് പരോക്ഷമായി അർത്ഥമാക്കുന്നത് കോടതി അന്യായക്കാരിയെ പ്രതി കമ്പനിയിലെ ജോലിയിൽ തുടരാൻ സഹായിക്കുന്നു എന്നാണ്, ഇത് വ്യക്തിപരമായ സേവന കരാർ നടപ്പിലാക്കുക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞൊന്നുമല്ല. അതിനാൽ, ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരങ്ങളിൽ ഒന്നും തന്നെ നിയമപരമായി പരാതിക്കാരിക്ക് അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല. എങ്കിൽ, അത്തരം ഒരു കേസ് തുടർന്ന് വിചാരണയ്ക്ക് പോകാൻ അനുവദിക്കണോ എന്ന ചോദ്യം ഉയരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഉത്തരം വ്യക്തമാണ്, അതായത് അത്തരമൊരു കേസ് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ തള്ളിക്കളയണം. ആവശ്യപ്പെട്ട ആശ്വാസങ്ങൾ നൽകാൻ കോടതിക്ക് അധികാരമില്ലാത്തതിനാൽ തള്ളിക്കളയാൻ ബാധ്യതയുള്ള ഒരു കേസ് എന്തിനാണ് വിചാരണ ചെയ്യേണ്ടത്? അതനുസരിച്ച്, വിചാരണക്കോടതി ഹർജി തള്ളിക്കളഞ്ഞത് തികച്ചും ശരിയായിരുന്നു എന്നും, കീഴ്ക്കോടതിയുടെ അപ്പീൽ കോടതി ടയൽ കോടതിയുടെ ഈ തീരുമാനം ശരിയായി ഉറപ്പിച്ചു എന്നും ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. കേസ് പുനഃസ്ഥാപിച്ച് മെറിറ്റടിസ്ഥാനത്തിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനായി ടയൽ കോടതിയിലേക്ക് തിരികെ അയച്ചുകൊണ്ട് പുറപ്പെടുവിച്ച ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി തെറ്റായിരുന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധി ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കുകയും, കീഴ്ക്കോടതികളുടെ, അതായത് വിചാരണക്കോടതിയുടെയും

കീഴ്ക്കോടതിയുടെ അപ്പീൽവാദി കോടതിയുടെയും വിധികൾ പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കേസിലെ ഹർജി തള്ളിയിരിക്കുന്നു."

[ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു]

17. അതിനാൽ, വസ്തുതകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അന്യായത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരം പരാതിക്കാർക്ക് അനുവദിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തേണ്ടതുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട ആശ്വാസങ്ങളിൽ ഒന്നും തന്നെ നിയമപ്രകാരം പരാതിക്കാർക്ക് നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തിയാൽ, അത്തരമൊരു കേസ് തുടർന്നുപോകാനും വിചാരണയ്ക്ക് പോകാനും അനുവദിക്കണമോ എന്ന ചോദ്യമാണ് ഉയർന്നുവരുന്നത്. അത്തരമൊരു കേസ് തുടക്കത്തിൽ തന്നെ തള്ളിക്കളയണം എന്ന് ഉത്തരവിട്ടുകൊണ്ട് ഈ കോടതി ആ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി നൽകി. അതിനാൽ, കേസ് തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള വിചാരണക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവും അപ്പീൽ കോടതിയുടെ ഉത്തരവും ഈ കോടതി ശരിവച്ചു, അതുവഴി ട്രയൽ കോടതിയുടെ തീരുമാനം സ്ഥിരീകരിച്ചു. ട്രയൽ കോടതിയുടെയും അപ്പീൽ കോടതിയുടെയും ഒരേപോലെയുള്ള ഉത്തരവുകൾ റദ്ദാക്കി, കേസ് പുനഃസ്ഥാപിച്ച് വിചാരണയ്ക്കായി ട്രയൽ കോടതിയിലേക്ക് തിരികെ അയച്ച ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് ഈ കോടതി റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു.

18. അതിനാൽ, പരാതിക്കാർ ഹർജിയിൽ ഉന്നയിച്ച ആവശ്യങ്ങൾ അനുവദിക്കാൻ കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്നതാണ് പരിഗണിക്കേണ്ട വിഷയം. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച്, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകളും പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടിയിലെ മേൽപറഞ്ഞ ഖണ്ഡികകളും പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട്, ഹർജിയിലെ പരിഹാരങ്ങൾ അനുവദിക്കാൻ കഴിയുമോ ഇല്ലയോ എന്ന

വിഷയം വിശദമായി പരിഗണിച്ചതിനാൽ, ഞങ്ങൾ ആ വിഷയം വീണ്ടും പരിഗണിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ഹൈക്കോടതിയുടെ പ്രസക്തമായ ചർച്ച താഴെ നൽകുന്നു:

"(31) നമുക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഓരോന്നായി എടുക്കാം. ആദ്യത്തെ ആവശ്യം, യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളുടെ നിയമപരമായ അനന്തരാവകാശികൾ എന്ന നിലയിൽ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തികൾക്കും സ്വത്തുക്കൾക്കും അന്യായക്കാർക്കും പ്രതികൾക്കും അവകാശമുണ്ട് എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ളതാണ്. ഒരു സ്ഥാപനത്തിലെ പങ്കാളികൾക്ക് ലാഭത്തിനു മാത്രമേ അവകാശമുള്ളൂ എന്നും, സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിട്ടാൽ, പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടിയിൽ സമ്മതിച്ച ഓഹരി പ്രകാരം സ്ഥാപനത്തിന്റെ ബാധ്യതകൾ തീർത്ത ശേഷം, ആസ്തികളും സ്വത്തുക്കളും വിറ്റതിലൂടെ മിച്ചം വരുന്ന തുകയ്ക്ക് മാത്രമേ അവർക്ക് അവകാശമുള്ളൂ എന്നതും സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ട നിയമമാണ്.

സ്ഥാപനം ബിസിനസ് നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അതിന്റെ ആസ്തികളിലോ സ്വത്തുക്കളിലോ പങ്കാളികൾക്ക് യാതൊരു അവകാശമോ അധികാരമോ താൽപ്പര്യമോ ഇല്ല. അതിനാൽ, ചില യഥാർത്ഥ പങ്കാളികളുടെ നിയമപരമായ അവകാശികൾ എന്ന നിലയിൽ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തികളിലും സ്വത്തുക്കളിലും പരാതിക്കാർക്ക് ഒരു അവകാശവാദവും ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയില്ല. സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആസ്തികളുടെയും സ്വത്തുക്കളുടെയും സംയുക്ത ഉടമസ്ഥാവകാശം പ്രഖ്യാപിക്കാനുള്ള അവരുടെ അപേക്ഷ നിയമപരമായി നിലനിൽക്കുന്നതല്ല.

അന്യായത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ആവശ്യം, ഭഗൽപൂരിലെ സ്ഥലം ഏറ്റെടുക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ബീഹാർ സംസ്ഥാനത്തെ ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികൾക്ക് മുമ്പാകെയുള്ള എല്ലാ നടപടിക്രമങ്ങളിലും പ്രതികൾക്കൊപ്പം സ്ഥാപനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ തങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാനാണ്. ഈ ആശ്വാസം രൂപപ്പെടുത്തിയത്, ഇത്

അന്യായക്കാർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു അനുബന്ധ പരിഹാരമാണ് എന്നും, ആദ്യത്തെ ആശ്വാസം അനുവദിച്ചാൽ മാത്രമേ ഇത് നൽകാൻ കഴിയൂ എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അന്യായത്തിലെ (a) എന്ന ആവശ്യം നിയമപരമായി അനുവദിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, (b) എന്ന ആവശ്യവും അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല. (c) എന്ന ആവശ്യവും ഒരു അനുബന്ധ ആവശ്യമാണ്. (a) എന്ന ആവശ്യം അവകാശപ്പെടാൻ പരാതിക്കാർക്ക് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ അവർക്ക് (c) എന്ന ആശ്വാസം ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. (a) എന്ന ആശ്വാസം നേടുന്നതിൽ പരാതിക്കാർ വിജയിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, രാജ്യത്തെ നിയമപ്രകാരം അനുവദിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച ആദ്യത്തെ ആശ്വാസം പോലും ആവശ്യപ്പെടാൻ പരാതിക്കാർക്ക് അവകാശമില്ല. തൽഫലമായി, (c) എന്ന ആശ്വാസവും അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല.

(d) ഉം (e) ഉം എന്ന ആവശ്യങ്ങൾ സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടുന്നതുമായി (dissolution) ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. (e) എന്ന ആവശ്യം പിരിച്ചുവിടലിനും സ്ഥാപനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ഒതുക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും (winding up) വേണ്ടിയുള്ള ഉത്തരവിനാണ്. (d) എന്ന ആശ്വാസം പിരിച്ചുവിടലിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി സ്ഥാപനത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ കണക്കുകൾ (full accounts) ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനാണ് (ഞങ്ങൾ ഊന്നൽ നൽകുന്നു). എന്നിരുന്നാലും, ഒരു സ്ഥാപനത്തിലെ പങ്കാളികൾക്ക് മാത്രമേ സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയൂ എന്നത് സ്ഥാപിത നിയമമാണ്. അംഗീകരിച്ചതുപോലെ, അന്യായക്കാർ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിലെ പങ്കാളികളല്ല. പങ്കാളിത്ത നിയമത്തിലെ 39-ാം വകുപ്പ് അനുസരിച്ച്, ഒരു സ്ഥാപനത്തിലെ എല്ലാ പങ്കാളികളും തമ്മിലുള്ള പങ്കാളിത്തം ഇല്ലാതാകുന്നതിനെയാണ് 'സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടൽ' എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. എല്ലാ പങ്കാളികളുടെയും സമ്മതത്തോടെയോ അല്ലെങ്കിൽ പങ്കാളികൾ തമ്മിലുള്ള

കരാർ അനുസരിച്ചോ ഒരു സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാം എന്ന് 40-ാം വകുപ്പ് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. നിർബന്ധിതമായി പിരിച്ചുവിടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് 41-ാം വകുപ്പ് പറയുന്നു. ചില ആകസ്മിക സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് 42-ാം വകുപ്പ് പറയുന്നു, എന്നാൽ ഇത് പങ്കാളികൾ തമ്മിലുള്ള കരാറിന് വിധേയമാണ്. നിയമത്തിലെ 43-ാം വകുപ്പ് അനുസരിച്ച്, ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ള പങ്കാളിത്തം ആണെങ്കിൽ, സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാനുള്ള തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രേഖാമൂലം മറ്റ് പങ്കാളികളെ അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ഏതൊരു പങ്കാളിക്കും പിരിച്ചുവിടാവുന്നതാണ്. ഒരു പങ്കാളിയുടെ ഹർജിയിന്മേൽ അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളാൽ ഒരു സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാൻ 44-ാം വകുപ്പ് കോടതിക്ക് അധികാരം നൽകുന്നു.

അതിനാൽ, ഒരു സ്ഥാപനത്തിലെ പങ്കാളിക്ക് മാത്രമേ സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയൂ എന്ന് വ്യക്തമാണ്. പങ്കാളി അല്ലാത്ത ഒരാളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാൻ കോടതിക്ക് ഉത്തരവിടാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, പ്രസ്തുത സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടാൻ ആവശ്യപ്പെടാൻ അന്യായക്കാർക്ക് അവകാശമില്ല. തൽഫലമായി, സ്ഥാപനം പിരിച്ചുവിടുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി കണക്കുകൾ ആവശ്യപ്പെടാനും അവർക്ക് അവകാശമില്ല.

(32) അന്യായത്തിലെ വാദങ്ങൾ മുഖവിലയ്ക്ക് എടുത്താൽ പോലും, അതിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട ഒരു ആശ്വാസം പോലും അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തിയാൽ എന്ത് ചെയ്യണം? കോടതി കക്ഷികളെ വിചാരണയ്ക്ക് അയക്കണോ? ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ കരുതുന്നില്ല. അതൊരു പാഴായ ശ്രമമായിരിക്കും. ഇത് അന്യായക്കാർക്കും പ്രതികൾക്കും സമയവും പണവും ഊർജ്ജവും പാഴാക്കുന്നതിനൊപ്പം കോടതിയുടെ സമയം അനാവശ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും കാരണമാകും. വലിയ ചിലവിൽ കേസിന്റെ സാധാരണയായി നീണ്ടുപോകുന്ന വിചാരണയിലൂടെ കടന്നുപോകാൻ പ്രതികളെ നിർബന്ധിക്കുന്നത് ന്യായമാകില്ല, ഡെമോക്ലസിന്റെ വാൾ പോലെ

തലയ്ക്ക് മുകളിൽ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു വ്യവഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉത്കണ്ഠയും മാനസിക അസ്വസ്ഥതയും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അന്യായത്തിലെ വാദങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയ ആശ്വാസങ്ങൾ അനുവദിക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, കേസ് വിചാരണയ്ക്ക് പോകാൻ അനുവദിക്കുന്നത് ഒരർത്ഥവും നൽകുന്നില്ല. അന്യായം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ പരാതിക്കാർ അനുവാദം തേടിയിട്ടില്ല. അന്യായം മാത്രം വായിച്ചുകൊണ്ട്, അതിലെ കാര്യങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് അനുമാനിച്ചാൽ പോലും, നിയമപരമായി ഒരു ആശ്വാസവും നൽകാൻ കഴിയില്ലെന്നും, അത് ആവശ്യപ്പെടാൻ അന്യായക്കാർക്ക് അവകാശമില്ലെന്നും കോടതിക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിൽ, വഴക്കിനുള്ള കാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്ന കാരണത്താൽ കോടതി അന്യായം തള്ളിക്കളയണം. അന്യായത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ആവശ്യങ്ങൾ, അതിൽ ഉന്നയിച്ച വ്യവഹാരകാരണത്തിൽ നിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്നതും അതിന്റെ പൂർത്തീകരണവുമാണ്. അന്യായത്തിൽ വാദിക്കുന്ന വഴക്കിനുള്ള കാരണവും ആവശ്യപ്പെടുന്ന ആശ്വാസങ്ങളും അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കേസിൽ, വാദിക്കുന്ന വഴക്കിനുള്ള കാരണവും ആവശ്യപ്പെടുന്ന ആശ്വാസങ്ങളും രാജ്യത്തെ നിയമം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. അത്തരമൊരു കേസ് വിചാരണയ്ക്കായി നിലനിർത്തരുത്....”

19. ഹൈക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തലുകളോട് ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുന്നു. ***ദഹിബെൻ*** (മേൽപരാമർശം) കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ ശ്രീ. ജെയിൻ ആശ്രയിച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച്, ഞങ്ങളിലൊരാൾ (ജസ്റ്റിസ് എൽ. നാഗേശ്വര റാവു) ആ വിധിന്യായത്തിൽ അംഗമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, പ്രസ്തുത വിധിന്യായം അന്യായക്കാരുടെ വാദത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനു പകരം, പ്രതികളുടെ വാദത്തെയാണ് പിന്തുണയ്ക്കുന്നത്. ***ദഹിബെൻ*** (മേൽപരാമർശം) കേസിലെ 23.3, 23.4, 23.5, 23.6 ഖണ്ഡികകൾ ഇപ്രകാരമാണ്:

23.3. സിവിൽ നടപടിനിയമസംഹിതയിലെ(സി.പി.സി) ഉത്തരവ് 7, ചട്ടം 11(a) യുടെ അന്തർലീനമായ ലക്ഷ്യം ഇതാണ്: ഒരു കേസിൽ വഴക്കിനുള്ള കാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ചട്ടം 11(d) പ്രകാരം കേസിന് പരിമിതി നിയമം ബാധകമാവുകയോ ചെയ്താൽ, കേസിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങൾ പരാതിക്കാരനെ അനാവശ്യമായി നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ കോടതി അനുവദിക്കില്ല. അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ, കള്ള വ്യവഹാരം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്, അതുവഴി കൂടുതൽ കോടതി സമയം പാഴാക്കില്ല."

23.4. അസ്ഹർ ഹുസൈൻ v. രാജീവ് ഗാന്ധി [അസ്ഹർ ഹുസൈൻ v. രാജീവ് ഗാന്ധി, 1986 Supp എസ്.സി.സി 315] കേസിൽ താഴെ പറയുന്ന വാക്കുകളിലൂടെ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചത്, ഈ വകുപ്പ് പ്രകാരം അധികാരം നൽകുന്നതിന്റെ മുഴുവൻ ലക്ഷ്യവും അർത്ഥശൂന്യമായതും, പരാജയപ്പെടാൻ സാധ്യതയുള്ളതുമായ ഒരു വ്യവഹാരം കോടതിയുടെ സമയം പാഴാക്കാൻ അനുവദിക്കരുത് എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുക എന്നതാണ്.

"12. ... ഇത്തരത്തിലുള്ള അധികാരങ്ങൾ നൽകുന്നതിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം, അർത്ഥശൂന്യമായതും വിഫലമാകാൻ സാധ്യതയുള്ളതുമായ ഒരു വ്യവഹാരം കോടതിയുടെ സമയം അപഹരിക്കുന്നതിനോ പ്രതിയുടെ മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്നതിനോ അനുവദിക്കരുത് എന്ന് ഉറപ്പാക്കാനാണ്. ഡെമോക്ലസിന്റെ വാൾ പോലെ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അവന്റെ തലയ്ക്ക് മുകളിൽ അനാവശ്യമായി തൂങ്ങിക്കിടക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. സാധാരണ സിവിൽ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ പോലും, വഴക്കിനുള്ള കാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, അന്യായം തള്ളിക്കളയാനുള്ള അധികാരം കോടതി എളുപ്പത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നു."

23.5. ഒരു സിവിൽ നടപടി അവസാനിപ്പിക്കാൻ കോടതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരം, എന്നിരുന്നാലും, ഒരു കർശനമായ ഒന്നാണ്. അതിനാൽ ഉത്തരവ് 7, ചട്ടം 11-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിബന്ധനകൾ കൃത്യമായി പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്."

23.6. ഉത്തരവ് 7 ചട്ടം 11 പ്രകാരം, കോടതിയിൽ ഒരു കടമ നിക്ഷിപ്തമാണ്. ഇത്, പ്ലെയിന്റിലെ പ്രസ്താവനകൾ [ലിവർപൂൾ & ലണ്ടൻ എസ്.പി. & ഐ അസോസിയേഷൻ ലിമിറ്റഡ് v. എം.വി. സീ സക്സസ് I, (2004) 9 എസ്.സി.സി. 512] സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ച്, അതിൽ ഒരു വ്യവഹാരകാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നും, ആശ്രയിക്കുന്ന രേഖകളുമായി ചേർത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ, വ്യവഹാരം ഏതെങ്കിലും നിയമം തടഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണോ എന്നും നിർണ്ണയിക്കുക എന്നതാണ്."

20. ഒരു സിവിൽ നടപടി അവസാനിപ്പിക്കാൻ കോടതിക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള അധികാരം കർശനമായ ഒന്നാണെന്നും, സിവിൽ നടപടിനിയമസംഹിതയിലെ (സി.പി.സി) ഉത്തരവ് VII, ചട്ടം 11-ൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള നിബന്ധനകൾ കൃത്യമായി പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഈ കോടതി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഇതിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, സിപിസിയിലെ ഉത്തരവ് VII, ചട്ടം 11 പ്രകാരം, അന്യായത്തിലെ വാദങ്ങൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട്, ആശ്രയിക്കുന്ന രേഖകളുമായി ചേർത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ ഹർജി വ്യവഹാരകാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നും, അല്ലെങ്കിൽ കേസ് ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരം തടസ്സപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ എന്നും നിർണ്ണയിക്കേണ്ട കടമ കോടതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്. സിപിസിയിലെ ഉത്തരവ് VII, ചട്ടം 11-ന്റെ അന്തർലീനമായ ലക്ഷ്യം ഇതാണ്: ഒരു ഹർജി വ്യവഹാരകാരണം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ,

കേസിന്റെ നടപടിക്രമങ്ങൾ അനാവശ്യമായി നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ കോടതി അന്യായക്കാരനെ അനുവദിക്കില്ല. അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ, കൂടുതൽ കോടതി സമയം പാഴാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി കള്ള വ്യവഹാരം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ് എന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

21. അന്യായത്തിലെ വാദങ്ങൾ, അതിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട ആശ്വാസങ്ങൾ, പ്രസ്തുത നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ, പങ്കാളിത്ത ഉടമ്പടിയിലെ ഖണ്ഡികകൾ എന്നിവ വിശദമായി പരിശോധിച്ച ശേഷം, ഹർജിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ട പരിഹാരങ്ങൾ അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തിയ കൽക്കട്ട ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ കണ്ടെത്തലുകളോട് ഞങ്ങൾ യോജിക്കുന്നു."

22. അപ്പീലുകൾക്ക് മെറിറ്റ് ഇല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും, അതിനാൽ അത് തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു. നിലവിലുള്ള അപേക്ഷകൾ (ഉണ്ടെങ്കിൽ) തീർപ്പാക്കിയതായി കണക്കാക്കും. ചെലവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ അപ്പീലുകൾ തള്ളി.